

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 26. kolovoza 2009.

[\[Video\]](#)

Urgentnost poštovanja prirode

Draga braćo i sestre!

Bliimo se već kraju mjeseca kolovoza, što za mnoge znači završetak ljetnih praznika. Dok se vraćamo svakodnevnim aktivnostima, kako ne zahvaliti Bogu za dragocjeni dar stvorenog svijeta koji možemo uživati i to ne samo tijekom praznika! Različite pojave uništavanja okoliša i prirodne nepogode, koje naalost medijska izvješća nerijetko bilježe, dozivaju nam u svijest urnost poštovanja prirode, obnavljajući i vrednujući u svakodnevnom životu ispravan odnos s okolišem. U svezi tih pitanja, koja bude opravdanu zabrinutost kod predstavnika vlasti i u javnom mnijenju, javlja se nova osjetljivost, koja se očituje u sve većem broju susreta, također na međunarodnoj razini.

Zemlja je dragocjeni dar Stvoritelja koji je u nju upisao duboki red, dajući nam tako smjernice kojih se moramo držati kao upravitelji njegova djela stvaranja. Upravo polazeći od te svijesti Crkva smatra da su pitanja vezana uz okoliš i njegovo očuvanje duboko povezana s pitanjem cjelovitog čovjekova razvoja. Na ta sam se pitanja više put osvrnuo u svojoj posljednjoj enciklici *Caritas in veritate*, podsjećajući na "urgentnu moralnu nužnost nove solidarnosti" (49) ne samo u odnosu među zemljama, nego također među pojedincima, jer je Bog prirodni okoliš dao svima i njegovo

korištenje povlači za sobom našu osobnu odgovornost prema čitavom čovječanstvu, osobito prema siromašnima i budućim naraštajima (usp. ondje, 48). Svjesna zajedničke odgovornosti prema stvorenom svijetu (usp. ondje, 51), Crkva ne samo da se zauzima u promicanju zaštite zemlje, vode i zraka, koje je Stvoritelj dao svima, već se prije svega trudi zaštititi čovjeka od toga da uništi samoga sebe. Naime, "kada se 'ljudska ekologija' poštuje u društvu, to je na korist i ambijentalne ekologije" (isto). Zar nije moda točno da nepromišljeno korištenje stvorenog svijeta počinje tamo gdje je Bog potisnut na rub ili se čak niječe njegovo postojanje? Ako nestane povezanosti ljudskog stvorenja sa Stvoriteljem, materiju se svodi na sebično posjedovanje, čovjek postaje "posljednja instanca" a svrha postojanja se svodi na bjesomučnu utrku za zgrtanjem što više dobara.

Stvoreni svijet, ta materija koju je Bog inteligentno strukturirao, povjeren je dakle čovjekovoj odgovornosti, koji je kadar aktivno ga tumačiti i preoblikovati, ne smatrajući se pritom njegovim apsolutnim gospodarom. Čovjek je radije pozvan odgovorno njime upravljati, koristiti se njime i njegovati ga, iznalazeći nune resurse za dostojan život svih. S pomoću same naravi i svojim radom i inventivnošću čovjek je doista kadar ispuniti ozbiljnu dunost predati novim naraštajima zemlju koju će i oni moći dostojno nastanjivati i dalje obrađivati (usp. Caritas in veritate, 50). A da bi se to dogodilo, nuno je produbljivati "onaj savez između čovjeka i okoliša, koji mora biti zrcalo Boje stvoriteljske ljubavi" (Poruka za Svjetski dan mira 2008., 7), prepoznajući da svi potječemo od Boga i da njemu idemo ususret. Koliko je, dakle, nuno da međunarodna zajednica i pojedine vlade znaju dati ispravne smjernice vlastitim građanima kako bi se djelotvorno suprotstavili oblicima korištenja okoliša koji su štetni po nj! Ekonomske i socijalne troškove, koje za sobom povlači korištenje zajedničkih prirodnih resursa i koji moraju biti transparentni, trebaju snositi oni koji se njima koriste a ne druga pučanstva ili buduća naraštaja. Zaštita okoliša, skrb za prirodna dobra i klimu iziskuju da odgovorni u međunarodnoj zajednici djeluju zdrueno na poštivanju zakona i solidarnosti, prije svega u odnosu na najsiromašnije krajeve zemlje (usp. Caritas in veritate, 50). Zajedno moemo izgraditi cjeloviti ljudski razvoj na korist svih naroda, današnjih i budućih, koji se nadahnjuje na vrijednostima ljubavi u istini. Da bi se to dogodilo nuno je zaokrenuti sadašnji model globalnog razvoja ka većem i zajedničkom prihvaćanju odgovornosti prema stvorenom: zahtijevaju to ne samo ugroze okoliša koje pozivaju na urgentno djelovanje, već također sablazan gladi i bijede.

Draga braćo i sestre, zahvalimo Gospodinu i ponovimo riječi svetog Franje iz Pjesme brata Sunca: "Svevišnji, svemoni, Gospodine dobri! Tvoja je hvala i slava i čast i blagoslov svaki... Hvaljen budi, Gospodine moj, sa svim stvorenjima svojim". Tako je pjevao sveti Franjo. I mi elimo moliti i ivjeti u duhu tih riječi.

Papin pozdrav hrvatskim hodočasnicima na hrvatskom:

Pozdravljam i blagoslivljam hrvatske hodočasnike. Predragi, neka snaga vašega ivota bude ljubav i vjera u istinu koju nam je objavio Sin Boji. Hvaljen Isus i Marija!

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana